

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 23. Dulcinus hæreticus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIV. dominica per Cardinalem inauguratus
A.C. 1308. sacerdotio, postmodum a Clemente ipso in
 Archiepiscopum consecratus accepit pal-
 lium. Tum ad dioecesim suam profici-
 scens prope hinc aberat, quando per e-
 pistolam ab Archiepiscopo Moguntino
 missam comperit Albertum Austriacum
 Romanorum Regem 1 Maji per nepo-
 tem ipsius Joannem Sueviæ Ducem oc-
 cisum esse, cum regnasset novem annis
 totidemque mensibus. Balduinus Tre-
 viros solenniter intravit die Pentecostes
 2 Junii: celsamque hanc sedem quadra-
 ginta sex annis tenuit.

§. XXIII.

Dulcinus hæreticus.

Sup. lib. 89. Annos abhinc duos & amplius in Lom-
§. 12. bardiaë montes Novariæ vicinos con-
Ptol. Luc. venerant quidam hæretici, reliquias fal-
ap. Baluz. forum Apostolicorum, quos Papa Ni-
to. 1. vit. p. 26 colaus IV condemnaverat an. 1290. Ca-
Et Bern. put illorum erat Dulcinus filius Sacer-
Guid. ibid. dotis in eadem dioecesi. En errores
p. 66. v. p. 605 ejus. Ecclesia Romana pridem perdidit
C. Nang. p. omnem authoritatem a Christo acceptam:
623. Apoc. & Ecclesia, in qua sunt Papa, Cardinales,
18. Emeric. Clerus, ac Religiosi, est Ecclesia repro-
Direct. p. 269 bata & sine fructu; est magna meri-
 trix in Apocalypsi: potestas, quam ei
 Christus primum dederat, ad Ecclesiam
 nostram

nostram transit, quæ est congregatio spi-^{Sæcul. XIV.}
ritualis & ordo Apostolorum. Ita se ^{A. C. 1308.}
nominabant. Nos soli, adjungebant, af-
secuti sumus perfectionem, quam habe-
bant Apostoli, & libertatem, quæ pro-
xime a Christo venit: ideo non tenemur
obedire Papæ, vel alii cuiquam homini:
nec ille nos proscribere potest. Ad con-
gregationem nostram libere transire pos-
sunt omnes homines cujuscunque status,
Religiosi & profani, etiam ligati connu-
bio sine consensu conjugis. At nemi-
ni licet congregationem nostram relin-
quere, ut ordinem alium intret, aut cui-
piam homini obedientiam præstare: hoc
esset a perfectione decidere: ac extra
congregationem nostram non est salus:
& vero cuncti, qui nos exagitant, sunt
in statu damnationis.

Papa nequit absolvere a peccatis, ni-
si sit sanctus, ut erat Divus Petrus, vi-
vens in summa inopia & demissione,
neminem vexans, impugnans neminem,
sed libertatem cuilibet permittens. Quip-
pe omnes a S. Silvestro Papæ ac Præsu-
les, cum de prima hac sanctimonia de-
flexerint, prævaricatores sunt ac dece-
ptores excepto Papa Coelestino Petro
Morono. Nulli Sacerdoti vel Præsult
decimæ solvi debent, nisi colat pau-
pertatem, quam colebant Apostoli: qua-
propter nobis duntaxat pendendi debent.

Sæcul. XIV

A.C. 1308

J. Vill. 2.

c. 84.

Viri ac foeminæ sine discrimine possunt habitare simul: charitas enim postulat, ut omnia sint communia. Perfectius est omittere votum, quam nuncupare. Deus tam bene ac melius orari potest in sylvis, quam in templis; nec plus valent preces in æde consecrata, quam in stabulo equorum, porcellorumve. Non est jurandum nisi pro conservanda fide. Nempe, quia etiam coram tribunali vetabant juramentum, ex hujus reculatione noscebantur. Igitur hoc permittebant eo solo in casu, ut fallerent Præsules ac Inquisitores: sed non credebant hoc juramento se adstringi ad dicendum verum, & fraudes, quas poterant, omnes adhibebant, ut fidem celarent suam; præterquam si mortem nequirent effugere: nam hoc in casu illam aperte profitendam esse affirmabant, neque tamen prodendum e fratribus aliquem.

Anton. to. 3.

p. 270.

Corio. 2. par.

p. 383.

Dulcinus hanc doctrinam tradens plurimos sectantes habuit ex utroque sexu, plerosque de plebe, erantque aliorum millia quatuor circiter. Cum Dulcinus Mediolano aufugere coactus esset, hærebant in montibus & sylvis ferarum instar, & mendicato vivebant, vel rapto; nam bona esse communia asserabant. Papa Clemens misit Inquisitores ex Ordine S. Dominiçi, qui hos hæreticos ad sanam reducerent fidem, aut saltem

ap. Emeric.

p. 271.

tem accurate inquirerent in eorum vitam, ^{Sæcul. XIV.}
 sibi que rei notitiam darent. Hac ac ^{A. C. 1303.}
 cepta sacrum bellicum contra eos cani
 curavit, & magnam noxarum veniam
 sponderi, ita ut cruce signati etiam susci-
 perent votum militandi suis sumptibus.
 Sic Inquisitores collegerunt exercitum;
 quem ducebat Episcopus Vercellensis Rai- ^{Ughell. to. 4.}
 nerius Advocatus nomine, qui hanc se- ^{p. 1104.}
 dem tenebat ab anno 1303.

Hæreticorum vestigiis instabat anno
 1308 per verni jejunii tempus; eosque ^{Baluz. to. 1.}
 adeo in angustum conclusit, ut in mon- ^{v. 26. 66.}
 tibus suis multi fame ac frigore necaren-
 tur: quippe magna nivium vis cecide-
 rat. Plures quadringentis periere, si
 numeremus cælos: atque centum quin-
 quaginta circiter capti sunt; inter alios
 Dulcinus die Coenæ Domini sacra 11 A-
 prillis. Comprehensa simul est Margari-
 ta Tridentina concubina ejus, quæ pro-
 saga habebatur. Per sententiam Ec-
 clesiæ declarati hæretici tradebantur
 foro profano, quod Dulcinum & Marga-
 ritam ultimo supplicio affici jussit: ambo
 membratim & in frustra concisi fuere,
 Margarita prior in oculis Dulcini: tum
 eorum artus & ossa comburebantur. E-
 tiam sociorum aliqui puniti sunt pro ra-
 tione suorum criminum: sed non ideo
 secta penitus extincta fuit.

Sæcul. XIV
A.C. 1308.

Bal. to. 2.
p. 67.

Ughet. *ibid.*

Papa Dulcini captivitate[m] 15 Aprilis postridie Paschatis vespere comparatam mox Regi Philippo Pulchro indicavit per epistolam Pictavii scriptam hunc in modum. Gratissimum hodie nuncium accepimus, illum dæmonem perniciosum, illum filium Belial, horribilissimum hæresiarcham Dulcinum post magnam stragem, multosque labores, pericula & sumptus tandem cum multis sectatoribus in vincula conjectum esse per Rainerium Episcopum Vercellensem: & mittimus tibi exemplar litterarum hujus Præsulis, ut comprehensionis circumstantias melius cognoscas. Ut vero remuneraretur Episcopum ob impensas hanc in expeditionem bellicam insumptas, tria diplomata eodem die 4 Julii pro eo Pictavii jussit confici. Per primum ei concessit, ut in pecunia pendendum sibi curaret jus procurationis pro inspectionibus Ecclesiarum suæ dioceseos, quamvis eas per alios faceret. Per alterum exemit illum cunctis pensionibus in bonum Papæ vel Legatorum impositis ipsi aut imponendis. Per tertium ei tribuit facultatem conferendi canonicatum, dignitatem vel beneficium simplex in cunctis cathedralibus, & collegialibus, ut vocant, templis suæ ac Novarianæ, Astensis, Eporedianæ, Taurinensis.

nenisque diœcesum. Sic Papa Episcopi sumptus compensavit.

Sæcul. XIV.
A.C. 1308.

§. XXIV.

Continuatur causa Templariorum.

Rex Philippus Pulcher causam Templariorum considerate discuti cupiens consuluit Theologicam facultatem Parisinam: quæ respondit per decretum datum die Virginis ab Angelo salutatæ

*Dupui.
Templ. p.78.*

25 Martii an. 1307, nimirum an. 1308 ante Pascha. Decreti summa erat hæc: In causa hæreseos neminem plectere potest Judex profanus, nisi hunc roget Ecclesia accusatum destituens. Veruntamen in necessitate vel imminente periculo Judex profanus potest reum capere, ut eum Ecclesiæ tradat. Pro Religiosis ac Exemptis habendi sunt ii, qui professi sunt Ordinem militare ab Ecclesia institutum. Eorum bona reservari debent usibus, ad quos destinata fuere.

Rex iterum cum Papa colloqui volebat: ideoque senatum Cæsaroduni habuit primo post Pascha mense scilicet Majo. Illuc e cunctis prope regni urbibus & castellanorum Dynastarum terris oratores convocavit tum nobiles tum plebejos. Etenim, ne sua agendi ratio in re tanti momenti carperetur, statuerat

*C. Nang.
p. 628.
Bal. to. I.
p. II. 12.*